

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

- a) přehled činnosti v oblasti kultury a umění za příslušný kalendářní rok,
- b) přehled finančního majetku získaného v příslušném kalendářním roce
 - z dotací a grantů z veřejných finančních prostředků
 - z darů a jiných příspěvků
 - z vlastní činnosti v oblasti kultury a umění
 - z podnikání mimo oblast kultury a umění (popř. z vedlejší či doplňkové činnosti)
- c) položkový přehled příjmů a výdajů v příslušném kalendářním roce

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

Rok 2014 přinesl DOT504 navázání na silnou tvůrčí spolupráci s choreografickým tandemem Jozef Fruček a Linda Kapetanea (tzv. RootLessRoot Comp., SK/GR). Vedle vzniku nového projektu *Collective Loss of Memory* se soubor nadále věnoval reprízám starších úspěšných projektů. Podařilo se prezentovat naši tvorbu i v zahraničí. Negativní následky zrušení inscenace *Bouchačka (2013)* z personálních důvodů, se DOT504 podařilo eliminovat. Činnost DOT504 tak v roce 2014 pokračovala úspěšně.

Dne 17. a 18. října 2014 uvedl soubor v Divadle Ponec v Praze (v rámci Festivalu 4+4 dny v pohybu) premiéru inscenace *Collective Loss of Memory*.

Vzniku inscenace předcházela konkurz, uspořádaný 21. a 22. března ve Studiu Dance Perfect v Praze. Na výzvu reagovalo nad 500 tanečníků z celého světa. Ve druhém kole konkurzu tvůrci, společně s uměleckou ředitelkou souboru - Lenkou Ottovou, ze 100 přítomných účastníků vybrali 5 nejlepších (Nathan Jardin/BE, Tom Weksler/IL, Daniel Raček/SK, Knut Vikström Precht/SW, Joonas Kaakinen/FI,JP).

Již při konkurzu věděli téma, takže vybírali zejména podle toho, jak je samotní tanečníci inspirovali.

Hlavní kritéria byla: osobitost, kvalita pohybu a schopnost percipovat podněty tvůrců.

Obsazení *Collective Loss of Memory* je ryze mužské a mezinárodní. Na poli českého současného tance tak vznikl projekt v tomto směru zcela unikátní. Hlavní téma je věnováno fyzické agresi, roli násilí ve společnosti a umění. Tvůrci dílo označili za „studii provokace“.

Kladné kritiky (viz níže) dosvědčují úspěšné přijetí kritické obce i široké veřejnosti. Inscenace byla mimo jiné bezprostředně po premiéře nominována do programu Festivalu Malá Inventura 2015 a TANEC PRAHA 2015 v regionech.

Vedle premiéry nového projektu se soubor DOT504 v průběhu roku věnoval reprízám předcházejících projektů (*Manson, Perfect Day, 100 Wounded Tears, Holdin'Fast*).

PREMIÉRA

COLLECTIVE LOSS OF MEMORY

„S pěticí výjimečných tanečníků se ponoříme do nesmírně silného sociálního jevu, kterým je jedno z nejzvláštnějších potěšení lidstva - zabít a účastnit se násilí. Toto téma každodenní zkušenosti budeme zkoumat prostřednictvím dějin umění, zejména prostřednictvím jeho výskytu ve výtvarném umění a kulturní kritice.

Bude to studie provokace, která se netýká zjevného, ale zkoumá jemné aspekty vývoje lidského chování a také to, jakými evolučními tlaky lidstvo prošlo a prochází v současném bezprecedentním způsobu života, jenž je orientován pouze na uspokojování momentálních sobeckých potěšení.“ (Linda & Jozef)

Koncept a choreografie: Jozef Fruček & Linda Kapetanea [RootLessRoot Company] SK/GR / Účinkují: Nathan Jardin (B), Joonas Kaakinen (FI/JP), Knut Vikström Precht (SW), Dano Raček (SK), Tom Weksler (IL) / Hudba: Vassilis Mantzoukis / Scéna: Jozef Fruček / Svetelný design: David Prokopič / Kostýmy: Lenka Kovaříková / Koncept kostýmu: Linda Kapetanea / Umělecký ředitel DOT504: Mgr. Lenka Ottová / Producent: © DOT504 Dance Company 2014 / Koprodukce: Tanec Praha / Produkce: Klára Procházková, Alena Brožová

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

REPERTOÁR

100 WOUNDED TEARS

14 obrazů ztraceného zoufalství Příběh o sedmi postavách, zrozených ze čtrnácti obrazů. O čtrnácti rukou, zbavujících se šestašedesáti kil nešťastného masa a o bělosti dvě stě šesti kostí. O čtrnácti směšných obrazech hledajících deset tisíc ztracených snů a o jednom smysluplném důvodu k existenci. O čtrnácti zuřivých tužbách milovat sedmdesát prstů, zakrývajících dvě něžná prsa v dvou stech sedmdesáti šesti lžících hlíny. O čtyřech stech patnácti zmatených slovech ve dvaasedmdesáti minutách, o dvou litrech vody ve dvou hrnčících a v jednom velmi, velmi hlubokém talíři. O čtyřiceti kusech dřeva, čtyřech lžících a osmi stoličkách, o dvou kladivech a třiatřiceti zatlučených hřebících. O sedmi cibulích, rozetřených do šestasedmdesáti polibků a o devětadvaceti úderech hole. A samozřejmě také o třiceti pokřivených zubech a jednom smilném jazyku nad hlavou mrtvého albatrosa v nekonečně měkké krajině.

Účinkují: Veronika Kotlíková, Martin Vraný, Jaroslav Ondruš, Csongor Kassai, Kateřina Stupecká, Lukáš Homola, Martina Hajdyla Lacová / Choreografie: Jozef Fruček & Linda Kapetanea / Hudba: Michal Kašćák / Kostýmy: Simona Rybáková / Light design: Daniel Tesař / Visual projektu: Radek Rytina / Foto: Petr Otta / Umělecké vedení souboru: Lenka Ottová / Produkce: Klára Procházková

Představení získalo ocenění nejprestižnější cenou Edinburgh festivalu „Herald Angel Award“, kterou uděluje významný deník The Herald nejlepším umělcům, souborům a divadlům, kteří zaujali odbornou porotu, složenou z uznávaných kritiků. Cena se uděluje v rámci celého Edinburgh festivalu, který kromě Fringe festivalu zahrnuje i The International Festival; The Jazz & Blues Festival a The Edinburgh International Book Festival. Herald Angel Award je proto veřejností chápán jako jedno z nejvyšších ocenění kritiky a odborné veřejnosti. Cenu převzali zástupci souboru na slavnostním setkání 15. srpna 2009 ve Festival Theatre od Susan Rice, zástupkyně Lloyds Banking Group Scotland, která je od roku 1996 sponzorem tohoto ocenění. Dále získal soubor i Čestné uznání Fringe Festivalu „Total Theatre Award“. Na tuto cenu byl soubor v užší nominaci již s inscenací „Holdin' Fast“. Na tuto cenu bylo registrováno na 2100 inscenací různých žánrů od klasického po fyzické divadlo.

MANSON

Šílenec nebo vysoce inteligentní manipulátor? I po třiceti letech je Charles Manson ve středu pozornosti. Sám sebe označuje za zákeřného zlého člověka, ale i v roce 2012 se chystá podat žádost o podmíněčné propuštění na svobodu. Co se odehrává v hlavě tohoto člověka? Dodnes mu nebyl dokázán žádný ze zruďných zločinů kromě padělání kreditních karet a krádeží aut. Tančí před kamerami, poskytuje rozhovory jak časopisům, tak televizím. Pro mnoho lidí je to kultovní vůdce, pro jiné obyčejný vrah, který nestojí ani za zmínku a je lépe ho vymazat ze světa. Co si o něm myslí pozůstalí obětí, které nechal bez milosti popravit? Má svědomí? Je vůbec možné zlo potrestat, zavřít do vězení? Existuje pokání, které by smylo takovou hrůzu, nad kterou zůstává rozum stát? Toto jsou otázky, které čekají na odpovědi. Kde však tyto odpovědi hledat?

Koncept a režie: Aleš Janák / Choreografie: Lenka Vágnerová, Pavel Mašek a Irina Andreeva / Účinkující: Kateřina Stupecká, Martin Vraný, Irina Andreeva (Teatr Novogo Fronta), Aleš Janák/Petr Srna / Scéna:

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

Jakub Kopecký / Světelný design: Aleš Janák, Michal Kříž / Zvuk: Jan Středa / Produkce: Šárka Pavelková / Grafika a foto: Petr Otta / Umělecké vedení souboru: Lenka Ottová

KOMPONOVANÝ VEČER DOT504

Komponovaný večer DOT504 přináší nahlédnutí do tvorby tanečního souboru DOT504 v podobě propojených tanečních sekvencí ze tří celovečerních děl – Holdin' Fast, 100 Wounded Tears a Perfect Day.

HOLDIN' FAST

Snová balada o sexuální závislosti. Tři páry v měsících se možnostech vzájemných sexuálních vztahů. Sen o touze a závislosti, v němž jejich těla klesají pod vzájemným tlakem a tíhou, aby podala svědectví o vášni, dynamice a intenzitě partnerských vztahů.

100 WOUNDED TEARS

14 obrazů ztraceného zoufalství Příběh o sedmi postavách, zrozených ze čtrnácti obrazů. O čtrnácti rukou, zbavujících se šestašedesáti kil nešťastného masa a o bělosti dvě stě šesti kostí. O čtrnácti směšných obrazech hledajících deset tisíc ztracených snů a o jednom smysluplném důvodu k existenci. O čtrnácti zuřivých tužbách milovat sedmdesát prstů, zakrývajících dvě něžná prsa v dvou stech sedmdesáti šesti lžících hlíny. O čtyřech stech patnácti zmatených slovech ve dvaasedmdesáti minutách, o dvou litrech vody ve dvou hrníčcích a v jednom velmi, velmi hlubokém talíři. O čtyřiceti kusech dřeva, čtyřech lžících a osmi stoličkách, o dvou kladivech a třiatřiceti zatlučených hřebících. O sedmi cibulích, rozetřených do šestasedmdesáti polibků a o devětadvaceti úderech hole. A samozřejmě také o třiceti pokřivených zubech a jednom smilném jazyku nad hlavou mrtvého albatrosa v nekonečně měkké krajině.

PERFECT DAY

Jeden osamocený správce lázní.
Milovaná Sonja.
Mnoho zvaných i nezvaných návštěvníků.
Němý opeřený přítel.

Účinkují: Veronika Kotlíková, Martina Hajdyla Lacová, Kateřina Stupecká, Petr Opavský, Pavel Mašek, Daniel Raček

Dramaturgie: Lenka Ottová

Light design: Pavel Kotlík

DUETY DOT504

Krátký průřez tvorbou souboru DOT504 aneb nejskvělejší taneční duety z Holdin' Fast, a 100 Wounded Tears.

Účinkují: Martina Hajdyla Lacová, Kateřina Stupecká, Petr Opavský a Pavel Mašek

Dramaturgie: Lenka Ottová

Light design: Pavel Kotlík

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

PŘEHLED PŘEDSTAVENÍ 2014

- 2.2.2014** / představení Manson / DIOD, Jihlava
15.3.2014 / představení Manson / Dance Perfect, Praha
21.3.2014 / konkurz + představení: „Komponovaný večer DOT504“ – výběr z repertoáru (Holdin'Fast, 100 Wounded Tears, Perfect Day) / Dance Perfect, Praha
22.3.2014 / konkurz + představení: „Komponovaný večer DOT504“ – výběr z repertoáru (Holdin'Fast, 100 Wounded Tears, Perfect Day) / Dance Perfect, Praha
26.4.2014 představení Manson / Dance Perfect, Praha
11.5.2014 / představení – Duety DOT504 (výběr z repertoáru Holdin'Fast, 100 Wounded Tears) – v rámci večera taneční skupiny IF – hosté DOT504 / Divadlo ABC, Praha
24.6.2014 / představení: „Komponovaný večer DOT504“ – výběr z repertoáru (Holdin'Fast, 100 Wounded Tears, Perfect Day) / Salesiánské divadlo, Praha
25.6.2014 / představení: „Komponovaný večer DOT504“ – výběr z repertoáru (Holdin'Fast, 100 Wounded Tears, Perfect Day) Salesiánské divadlo, Praha
20.8.2014 / 18:00 / 100 WOUNDED TEARS – veřejná generálka / Dance Perfect, Praha
22.8.2014 / 100 WOUNDED TEARS / festival RETROPERSPEKTYWY Lodž, Polsko
17.9.2014 / prezentace společné tvorby DOT504 a RootLessRoot Company – ukázka z představení Holdin'Fast / Baumstrasse Studio, Athény, Řecko
18.9.2014 / prezentace společné tvorby DOT504 a RootLessRoot Company – ukázka z představení Holdin'Fast / Baumstrasse Studio, Athény, Řecko
16.10.2014 / 18:00 / Collective Loss of Memory – veřejná generálka / Ponec, Praha
17.10.2014 / 19:30 / Collective Loss of Memory - představení / Ponec, Praha
18.10.2014 / 19:30 / Collective Loss of Memory – představení / Ponec, Praha
21.11.2014 / 14:00 / Collective Loss of Memory – veřejná generálka / Ponec, Praha
21.11.2014 / 20:00 / Collective Loss of Memory – představení / Ponec, Praha
23.11.2014 / Collective Loss of Memory – představení / Dance Perfect, Praha + workshop
10.12.2014 / představení – Duety DOT504 (výběr z repertoáru Holdin'Fast, 100 Wounded Tears) – v rámci večera taneční skupiny IF – hosté DOT504 / Ponec, Praha

Workshopy DOT504

- 15.3.2014** / workshop / Dance Perfect, Praha
26.4.2014 / workshop / Dance Perfect, Praha
13.9.2014 / workshop / Baumstrasse Studio, Athény, Řecko
14.9.2014 / workshop / Baumstrasse Studio, Athény, Řecko
15.9.2014 / workshop / Baumstrasse Studio, Athény, Řecko

DOT classes

v roce 2014 soubor poskytl **75** veřejných lekcí pro profesionály ve studiu DANCE PERFECT s.r.o.

pondělí / 10:00-11:30 / balet / Jiří Horák

středa / 10:00-11:30 / balet / Nina Brzorádová

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

KRITIKY

DOT504 prošli očistnou katarzí násilím. Mimořádně děsivou

Jakub Novák, 22.10.2014, magazin.aktualne.cz

Představení *Collective loss of memory* choreografů Jozefa Fručka a Lindy Kapetaney kvalitativně přesahuje většinu běžné tuzemské produkce – je intenzivní, chytré a přitom dobře srozumitelné.

Glosa - Začněme otřepaným klišé – DOT504 je mrtvý, ať žije DOT504. Po kolapsu s předchozím projektem *Bouchačka*, který mnoho lidí nevidělo už čistě proto, že se naštěstí prakticky okamžitě přestal hrát, zažila tato skupina očistnou katarzi. Do nového života vstoupila skutečně fenomenálně – představení **Collective loss of memory** choreografů Jozefa Fručka a Lindy Kapetaney (RootLessRoot Company) totiž kvalitativně přesahuje většinu běžné tuzemské produkce – je intenzivní, chytré a přitom dobře srozumitelné.

Zpracovávané téma je přitom na jednu stranu – alespoň pro společnost zvyklou na každodenní zprávy o stovkách mrtvých a zraněných v desítkách větších či menších a naprosto zbytečných konfliktů – poměrně nezajímavé. Hm, násilí a zabíjení. Ještě něco? Ještě něco, co jsme doposud neviděli nebo nevěděli z vlastní zkušenosti sami?

Hrůza, zlo i humor

Ano - autorům se velmi dobře podařilo najít způsob, jak toto téma podat divákům, způsob, v němž hrůzu a zlo balancuje humor a výtečné pohybové sekvence, kterým nechybí dynamika. Občasné nedostatky týkající se občas nepřilíš kreativních pohybových variací dostatečně vyrovnává fakt, že přicházejí ve správný moment a jednoduše sedí - jejich souslednost je ukázková.

_Mezinárodní skupina tanečníků (Belgičan Nathan Jardin, finsko-japonský tanečník Joona Kaakinen, Švéd Knut Vikström Precht (SW), Izraelec Tom Weksler a Slovák Dano Raček) vytváří kromě tanečních sekvencí, které místy přecházejí do akrobacie a mísí prvky nového cirkusu, také upřímnou performanci, jež je navzdory své zdánlivé povrchnosti myšlenkově velmi silná a bohatá. A humorná, v neposlední řadě...což vám nakonec přijde docela vhod, i když vás to od nepříjemných pocitů nezachrání.

Pro celé představení, jeho vnímání a koneckonců i pochopení je však naprosto klíčové závěrečné video. Nebudu k němu říkat žádné podrobnosti, protože by byla zbytečná škoda potenciálního diváka připravit o sílu, kterou video ve společnosti pohybu na pódiu drtí diváka a pevnou půdu pod nohama v podobě alespoň částečné iluze o dobru skrytém v lidském charakteru mění v prach.

V některých chvílích jsem si tak třeba říkal - aha, tři sta stop, přepínám, bitva, boj o to, kdo komu šlápne na nohu, kdo komu přinese bolest, dětská verze toho, jak se beztretně oddávat potěšení z násilí na druhých; závěrečnou scénou jsem byl nicméně vyveden z omylu, dala totiž jednotlivým pohybům a výstupům tanečníků naprosto nezaměnitelné a intenzivní sdělení; šlo o bleskovou myšlenkovou rekonstrukci předchozích několika desítek minut.

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

Některé pohyby (třeba vítězoslavný postoj Dana Račka se zvedáním ruky), které působily možná zpočátku bizarně, tak poté vyvolávaly svou hrůznou bizarností až strach. Skutečně, zpětně byly některé scény mimořádně děsivé, ačkoliv při prvním zhlédnutí byla hrůza v nich skrytá nepovšimnuta. Šlo o velmi efektní obrat mimořádné síly. Ostatně právě tento „zlom“ je jedním z důvodů, proč na toto představení zajít ještě minimálně jednou – zažít si ho zase „jinak“ v celé své syrovosti a intenzitě.

Beznaděj?

Popravdě jsem krátce po představení cítil tak silnou beznaděj, že jakýkoli další program ten den již prakticky nepřicházel v úvahu. A ona tíha v člověku zůstala i další den (dobře, dny). Collective loss of memory tak patří k těm představením, z nichž neucítíte neupřímnou radost a pokrytecký smích, ale svou částí ve vás zůstane a přemění se v nesmírně důležitou lekci o tom, že být člověkem není jen dar, ale stejně dobře tak i prokletí. Nikdo neví, co se v něm samém často může skrývat – a právě na to toto představení také poukazuje.

Nakonec se tak má jediná připomínka týká vlastně jen partnera představení – Collective loss of memory totiž vzniklo pod záštitou izraelského velvyslanectví, což je vzhledem k událostem posledních měsíců (tedy zejména; násilí – jakkoli je mnohdy alibisticky zaštiťováno pojmem „nutné obrany“ – je tu dlouhodobým problémem). A jakkoli je dnes těžké sehnat potřebné prostředky nebo alespoň podporu pro tvorbu ve všech oblastech kultury, mělo by se ke každému takovému spojení přistupovat s rozmyslem, protože podobný krok dokáže zbytečně rozbít myšlenku nebo poselství, které je v tom či onom daném díle přítomné, jednoduše tím, že ho znedůvěryhodní. Což by v tomto případě byla obrovská škoda...

DOT504 Dance Company: Collective loss of memory. Režie a choreografie: Jozef Fruček & Linda Kapetanea. Premiéra: 17. a 18. října 2014, Divadlo Ponoc, Praha.

Na Václavském Václaváku (No. 7)

Veronika Boušová, 20.10.2014, Divadelní noviny

Premiéra inscenace Collective Loss of Memory bezpochyby aspiruje na pomyslný titul Největší událost festivalu 4+4 dny v pohybu. Ke spolupráci s DOT504 se vrátila dvojice choreografů Jozef Fruček a Linda Kapetanea.

Soubor o teritorium nebo o postavení ve smečce je fascinující podívaná. Urostlá těla, hra svalů, geneticky zakódované rituály, poměřování fyzické výbavy, neústupnost v očích a také zbabělost, úslužnost, faleš, pach strachu. Díváte se a nedokážete se odtrhnout – ani navzdory faktu, že v duchu nemilosrdného zákona přírody půjde o život. Kdo bude Alfa a kdo Omega? Ocitáte se v nepochopitelném transu a možná neodvrátíte zrak ani poté, co se tělo poraženého začne zmítat ve smrtelných křečích. Krása krutosti a krutost krásy. Tygr, jelen, vlk, puma... a na konci řetězce homo samec a nesmyslný likvidační útok na nevinného člověka, natočený na video. Ospravedlňuje nás estetika násilí k bezdůvodné agresii?

Anotace označuje Collective Loss of Memory za studii provokace, která se netýká zjevného, ale zkoumá jemné aspekty vývoje lidského chování a také to, jakými evolučními tlaky lidstvo prošlo a prochází v současném bezprecedentním způsobu života... Z antropologického hlediska porovnává inscenace rozdíly

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

fyzické, osobnostní, náboženské, sociální, kulturní a etnologické. Mezinárodní obsazení svedlo dohromady pět famózních tanečníků, kteří volně zastupují rozdílná etnika a základní rasové typy. Výjimečnost choreografie tkví ve vyváženosti mezi pohybovou elegancí a zemitostí. Na hlas a výmluvnost, nejmocnější zbraně dnešních pánů tvorstva, se zaměřují slovní souboje a zápasy o mikrofon. Zdá se, že tanečníci snad ani nemají kosti. Ladné gepardí pohyby, prováděné v dokonalé kolektivní souhře, nabízejí estetický zážitek par excellence a na pozadí holých tmavých stěn se rýsuje každý sebemenší detail. (Nad)samčí agresivní energie je ukotvena v tanečních prvcích, které jsou převzaty z asijských bojových umění a řecko-římského zápasu. Náznaky úderů, úchopů, podmetů, podrazů a kopů dodržují potřebnou razanci, rychlost i onu výše zmíněnou eleganci a zastaví se vždy těsně před tělem protivníka. Nasazené tempo bere dech. Vrcholný moment této interakce představuje „novocirkusové“ artistické číslo. Výskok do výšky a hladký průlet obručí, vytvořenou z rukou Daniela Račeka, čtyři performeři několikrát za sebou opakují – s rozběhem, bez trampolíny, jediného zaváhání a rušivého doteku, přitom tady jde skutečně o milimetry. Další impozantní výstup přináší smrtelný tanec anonymního agresora s anonymní obětí, kdy si oba po celou dobu vzájemně zakrývají obličej jednou rukou.

Charakter scén určuje originální hudba Vassilise Mantzoukise. Monotónní vibrace v úvodu se podobá zvukům vesmíru a doprovází ji opakovaná variace na slova be a man, many men. Elektronickou psychedelii střídá temná fuga, rituální bubnování, náznaky folklóru či pijácký rock. První zápas tělo na tělo se odehrává mezi plavým dlouhovlasým seveřanem Tomem a kudrnatým tmavovlasým jižanem Nathanem. Germáni a Římané, Ježíš a Jidáš, křesťanství a židovství – nerozhodné bitvy, smíření a družba, a pak provokace, Jidášova pěst na solaru ukřižovaného, házení čokoládových vajíček po divácích, nové potyčky. Když se dva perou, stává se leaderem třetí, žoviální a samolibý asiat Joona. Buddhistický nadhled a mírumilovná panda na jeho triku skrývají agresora, posměváčka a provokatéra, posedlého naddimenzovaným penisem. Mimochodem, obrázek svého zvířecího ducha nosí na prsou všichni. Joona označuje falus za umělecký artefakt, symbol božství a potence, který západní civilizace vyměnila za mobil a čisté ponožky, z nichž je ostatně tato rekvizita vyrobena. Méně výrazný Daniel zřejmě zastupuje Slovany, pohanství, podlézavou smířlivost a družnost. Z poněkud záhadného, hubeného a nervózního Knuta brzy vycítíme vnitřní nejistotu a s ní spojenou submisivitu, vyvolávající v ostatních touhu po krvi.

Na rozdíl od mnoha jiných alternativních projektů s nejednoznačnou interpretací nevybočuje volnějším výkladem Collective Loss of Memory z jistých hranic a končí zcela konkrétním, aktuálním obrazem. V Ponci vznikl umělecký skvost, znepokojivé, provokativní dílo.

DOT504 se strhujícím způsobem vyrovnává se ztrátou paměti

Jana Šajtarová 16.11.2014, generace21.cz - Divadlo, Kultura

Jak správně dramaticky vystavět divadelní kus by se na Collective Loss of Memory mohla chodit učit většina tuzemské produkce.

DOT504, profesionální taneční společnost Lenky Ottové, v rámci festivalu 4+4 dny v pohybu uvedla nový projekt s názvem Collective Loss of Memory. Inscenace tentokrát veskrze mezinárodní je dílem choreografů Jozefa Fručeka a Řekyně Lindy Kapetaney, kteří dohromady tvoří platformu RootLessRoot Company.

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

Skutečně ne náhodou má představení anglický název. Ten už dopředu divákům vzkazuje, že bez základů angličtiny zůstanou v babylonském zmatení jazyků. Ačkoliv je Collective Loss of Memory projektem tanečním, pracuje i s činoherními prvky a mluvené sdělení je k uchopení inscenace klíčové. Pětice tanečníků se postupně představí, jsou jimi Nathan Jardin z Belgie, Joona Kaakinen z Finska, Knut Vikström Precht ze Švýcarska, Slovák Danó Raček a Tom Weksler z Izraele. Inszenaci pak dále vedou jako zábavní show.

Proč, to se divák dozví až na úplném konci – stejně jako pointu celé hry. Do té doby se zatajeným dechem sleduje akrobatické kousky účinkujících a může pouze hledat a odhadovat možné výklady díla. Divadelní poéma na věčné téma násilí. Násilí agresora na oběti, člověka na člověku, násilí pro násilí.

Collective Loss of Memory, v překladu Kolektivní ztráta paměti, pak může upomínat na ztrátu lidskosti ve společnosti. S rostoucím počtem lidí člověk přestává být jednotlivcem a stává se příslušníkem davu, který se chová víceméně pudově. A protože agrese je záležitost pudová, dokážou pak lidé ublížit mnohem více, jsou schopni věcí, jakých by sami schopni nebyli.

Tanečníci předvádějí strhující výkon. Střídají se pomalé scénické pasáže s exponovanou akrobacií, nezapře se ani inspirace cirkusem. Tanečníci přitom na sebe navzájem reagují, ať už pohybem či výrazem tváře, literární linka z představení nevymizí, nesledujeme pouhý tanec. Silné symboly, jako je poloha ukřižovaného Ježíše, mají svůj smysl a nepropadají se do propasti kliše. Video na konci pak ukáže promyšlenost choreografie, která používá a parafrázuje prvky z projekce. Například podivná póza se zvednutou paží Dana Račeka, která nejednomu divákovi musí vrtat hlavou, zpětně nabude svůj smysl.

Sugestivní scénická hudba Vassilise Mantzoukise a tanečnický pronášený text, který v některých chvílích s hudbou splývá v jeden celek, doplňují strhující zážitek. Collective Loss of Memory totiž strhujícím a výjimečným zážitkem je.

Výjimečný výkon pak podal zejména (i když rozhodně ne pouze) Nathan Jardin. Přebírá postupně ústřední roli a se svou vysokou štíhlou postavou dokáže vyjádřit chatrnost lidské morálky a křečovitou bolest. Záchvěvy a třes jeho těla plazícího se po zemi zůstanou na sítnici oka ještě dlouhou dobu poté společně s mrazením na zádech.

Co představení vytknout? Snad jen kostýmy, které v duchu moderního tance rezignují na uniformitu, ale nepřinášejí nic navíc. Působí to, jako by tanečníci přišli rovnou ze zkoušky ve funkčním prádle. Lepší volbou by byly spíše kostýmy zdůrazňující každodennost a evokující všední oblečení.

DOT504 s inscenací Collective Loss of Memory dokázali zpracovat náročné a silné téma bez přehnaného patosu. Vytvořili projekt, který nutně musí vzbudit pohnutí mysli, aniž by se zaprodali tlačení na city. Svou pečlivě vybroušenou choreografií i celou scénou dopřávají obecnostu podnět k přemýšlení. A to je koneckonců jeden z nejdůležitějších aspektů umění.

Chcete-li představení navštívit, první repríza se odehraje 21. listopadu v Divadle Ponec. Collective Loss of Memory určitě není projektem, který by se hrál denně, naopak velmi nepravidelně.

Tělo zuřivě toužící (Dvě studie provokace)

Nina Vangeli, Divadelní noviny

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

... „Tvorba tohoto choreografického tandemu má velkou vnitřní logiku. Základem jejich slovníku je zápasivý pohyb; ten má mnoho podob a proměn. Ovlivnil je jistě i agresivní styl přepadových komand, pěstovaný u Wima Vandekeybuse, který Fručkovy přirozené sklony rozvinul a podpořil. Možná už zde našel svou hlubinnou zuřivost. Našel zde i svého přirozeného partnera – Lindu Kapetaneu z rodu Antigon. Odolná tanečnice mramorové krásy stoicky čelí Fručkově zuřivosti. Není zuřivá, ale neochvějná, když odráží mužskou ruku... V Collective Loss of Memory (Kolektivní ztrátě paměti) se zkoumá násilí, a muž jako jeho zdroj. Zkoumají se pánské hry, jejich neodbytná soutěživost, nafukující se ega při těchto hrách, šlapání na pedály adrenalinu. Představení vpadá in medias res do rvačky dvou tanečníků na podlaze. Obsazení nového představení je mezinárodní a čistě pánské. Pět tanečníků, typově nesourodých, představuje jakýsi vzorek obecného mladého muže. Tentokrát se na nás toto téma nesnese jako krahujec - jako u předešlého představení, nýbrž se vplíží na scénu jako had. Začne zcela nevinně, prakticky hravě, násilí vzniká jako prodloužení infantilního stavu duše, a celou svou smrtelnou kapacitu vybalí nečekaně až v naprostém závěru, kdy se všechny předešlé pánské „hry“ secvaknou a osvětlí krátkým dokumentem, promítaným na bílý horizont prázdné scény.

Milosrdné rozmlžení dokumentárního obrazu nás částečně izoluje od toho, abychom se přímo pozvraceli; vidíme scénu brutálního a velmi konkrétního násilí, která nemůže skončit jinak než smrtí oběti. A teprve tímto závěrem se také ozřejmí titul kusu. Jde o netečnost lidí na ulici za bílého dne, těch, kteří jsou na dohled, ale v bezpečné vzdálenosti od gangu a jeho brutálního napadení jedince, sraženého na zem, a mezi nimi je tu dokonce netečný muž, který vyšel právě ze dveří budovy, a ocitl se tak v těsné blízkosti ležící oběti. I skrz mlhu obrazu vidíme jeho jedinou snahu: ztratit se. Skupina mladých tanečníků poté na scéně vytvoří živou choreografickou reprodukci incidentu, která možná znamená definitivní náказu zlem. (Zapomněla jsem dodat, že se i dost nasmějete.)“

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

přehled finančního majetku získaného v roce 2014

-
- z dotací a grantů z veřejných finančních prostředků
 - z darů a jiných příspěvků
 - z vlastní činnosti v oblasti kultury a umění
 - z podnikání mimo oblast kultury a umění (popř. z vedlejší či doplňkové činnosti)
-

Příjmy (Kč)

ze státního rozpočtu	217 663,00
grant Magistrátu hl.m.Praha	460 000,00
ze vstupného	40 922,00
sponzorské dary	52 937,54
služby (honorář za představení)	91 724,00
další: Nadace život umělce, Embassy of Belgium, Embassy of Izrael	54 593,00
z dalších obchodních aktivit – <i>DOT classes</i>	68 250,00
PŘÍJMY CELKEM	986 089,54

roční účetní závěrka a zhodnocení základních údajů 2013

- výrok auditora k roční účetní závěrce, pokud byla auditorem ověřována

Účetní závěrka byla sestavena v souladu s vyhl. č. 504/2002 Sb. Občanské sdružení DOT 504 je rozpočtovou organizací a hospodaří s vyrovnaným rozpočtem. Účetní závěrka za rok 2014 nebyla auditována.

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2014

(pro účely Magistrátu hlavního města Prahy)

Náklady na činnost souboru v roce 2014 (Kč)		
umělecké:	honoráře výkonným umělcům	27 1071,86
	technické zabezpečení	64 479,00
	produkce	175 000,00
	lekce	72 600,00
Provozní náklady celkem		
z toho :		
	nájemné a služby	92 457,50
	výkony spojů	565,00
	náklady na propagaci	36 650,00
	cestovné celkem :	
	doprava	116 810,35
	ubytování	66 431,84
	diety	30 382,50
	kostýmy	21 391,50
	ostatní - čistírna, pojištění, parkování atp., opravy kostýmů, rekvizit	6 386,40
	doprava rekvizit	29 075,99
	rekvizity	2 787,60
Náklady CELKEM:		986 089,54